



നിഴലുകൾ

ചങ്ങമ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള



നിഴലുകൾ

ഖണ്ഡകാവ്യം

ചങ്ങമ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള



താളിളക്കം

2020

പേര്: നീഴലുകൾ

ഭാഷ: മലയാളം

വിഭാഗം: ഖണ്ഡകാവ്യം

രചന: ചങ്ങമ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള

പ്രസാധകർ: താളിളക്കം

ഡിസംബർ 2020

Layout Design: പ്രവീൺ വർമ്മ

Copyleft:

ലാടെക്കിൽ നിർമ്മിച്ചതാണിത്.
ഓൺലൈൻ വായനയ്ക്ക് വേണ്ടി.
ഉബുണ്ടു ഓപ്പറേറ്റിങ്ങ് സിസ്റ്റത്തിലൂടെ.
കടപ്പാട്: വിക്സിപ്പീഡിയ.

നിഴലുകൾ - ഖണ്ഡകാവ്യം

ചങ്ങമ്പുഴ കൃഷ്ണപ്പിള്ള

ശീതക 1

വിജയദേവതേ! മൽ ജീവിതത്തിലെ
വിജനതകളെപ്പുൽകാത്തതെന്തു നീ?

അവയെ മുട്ടുന്നൊ രന്ധകാരങ്ങളെ-
അവനലോലുപേ, പുൽകാത്തതെന്തു നീ?

വ്രണിത ചിത്തത്തിൽ വിങ്ങിത്തുളുമ്പുമെൻ
പ്രണയഗദ്ഗദം കേൾക്കാത്തതെന്തു നീ?

നിരുപമോജ്യലേ, നിന്നാഗമോത്സവം
കരുതിയെന്തും സഹിക്കാനൊരുങ്ങി ഞാൻ.

പരിധിയില്ലേ മനസ്സുപൊള്ളിക്കുമി,
പുരമഘോരപരീക്ഷയ്ക്കൊരിക്കലും?

പരിഹസിച്ച് ചിരിക്കയാണെന്നെ, യെൻ
പരിസരത്തിൻ ഹൃദയമില്ലായ്മകൾ!

അവശനാണുഞാ, നാലംബഹീനനാ-
ണെവിടെ, യെങ്ങെങ്ങൊളിച്ചിരിക്കുന്നു നീ?

ശീതക 2

കാലമിമ്മട്ടു കടന്നുപോകും
കാണുന്നതോരോന്നകന്നുമായും;

അത്രയ്ക്കടുത്തവർ നമ്മൾപോലും-
മശ്രു വാർത്തങ്ങനെ വേർപിരിയും,

ജീവിതം, ജീവിതം, സ്വപ്നമാത്രം!
കേവലമേതോ നിഴലുമാത്രം

ഉൽക്കടചിന്തയും കണ്ണനീരും-
മുഗ്ദ്ധവിഷാദവും വേദനയും;-

എന്നാലവയ്ക്കിടയ്ക്കങ്ങുമിങ്ങും
മിന്നിപ്പൊലിയുന്ന പുഞ്ചിരിയും!-

ആരാരിപ്രശ്നമപഗമിക്കും?
ആരിതിൻസത്യം തിരഞ്ഞെടുക്കും?

ഇൗമണൽക്കാട്ടിലീമുടൽമഞ്ഞിൽ
നാമെന്തിനന്യോന്യംകണ്ടുമുട്ടി? ...

ഗീതിക 3

പുതാനരാഗാർദ്രചിന്താശതങ്ങളാൽ
പൂവിട്ടു പൂവിട്ടു പൂജിച്ചു നിന്നെ ഞാൻ.

ചൊല്ലാതറിയാമെന്നിക്ക, പുരമാർത്ഥം-
മെല്ലാം ഗഹിക്കാതിരുന്നവളല്ലനി.

നിർദ്ദയ, മെന്നിട്ടു, മെനെ, നിശ്ശൂന്യമാം
നിത്യനിരാശയ്ക്കടിമപ്പെടുത്തി നീ!

”എന്നോടരതിതെ’,നെത്രകേണിട്ടുമെ-
ഞാനാമറിയാത്ത ഭാവം നടിച്ചു നീ.

ഹാ, കഷ്ട, മൊറ്റയ്ക്കിരുന്നപലപ്പൊഴും
ലോകമറിയാതെപൊട്ടിക്കരഞ്ഞു ഞാൻ

സങ്കല്പസായുജ്യഭാഗ്യവുംകൂടി, വ-

നെൻകൈയ്യിൽനിന്നിതാ തട്ടിപ്പറിച്ചു നീ!

എങ്കിലും നിസ്തുലനിത്യാനുഭൂതികൾ
തങ്കക്കിനാവേ!, നിനക്കു നേരണം ഞാൻ!! ...

ശീതുക 4

അഴകൊരുപൊൻപൂവുടലാർന്നു വന്നാ-
ലവളുടെപേരാകും വിളിച്ചുപോകും.

അമരപുരിതന്നിലുംകൂടിയെങ്ങു-
മതിലുപരിയായില്ലൊരോമനത്തം.

വനകസ്യമം പോലതന്നിന്നുവാടാ-
നനമതിയേകീടുന്നതാരുലകിൽ?

സ്വയമുദയരശ്മിയൊന്നാടിയെത്തി-
"പ്രിയകരമേ!",യെന്നു വിളിച്ചിടുമ്പോൾ

വിരസത കാണിച്ചുപിൻമാറിടുന്ന-
തൊരുവലിയസാഹസമായിരിക്കും.

ഹരിതരുചി പാമ്പുരമാക്കിമാറ്റാൻ
വിരതിയലും വഞ്ചകനാണുകാലം!

അരുതരുത, തോർക്കാതെചൊന്നതാംഞാ-
നണയരുതാമാറ്റം നിനക്കുമാത്രം!! ...

ശീതുക 5

നിശ്ശേഷമെന്നെ നീ വിസ്മരിച്ചീടി,ലീ
നിശ്ശബ്ദഃഖം പിന്നാരറിയും?

ഉണ്ടൊരാളെല്ലാമറിയുവാനെങ്കിലേ-
തിണ്ടലും പാതി ശമിച്ചുപോകും.

അസ്സമാശ്യാസവും നൽകാൻകനിവെന്നി-
ലപ്പുരസ്സേ! നിനക്കില്ലയെന്നോ?

ദുസ്സഹംതന്നെയായിരവർത്തനം
മത്സഖി! നീയിതുകൈവെടിയു!

ആനന്ദിച്ചാനന്ദിച്ചൊന്നിച്ചിരിക്കേണ്ട-
താണി മനോജ്ഞവസന്തമാസം!

മുല്ലപ്പൂപോലുള്ളിപ്പുനിലാവിന്നു, നീ-
യില്ലെങ്കിലില്ലൊരുവശ്യതയും!

പാഴി,ലതൊക്കെക്കൊതിപ്പതെന്തിന്നു ഞാൻ
പാടേ നീയെന്നെ മറന്നുവെങ്കിൽ?

ശീതക 6

അനുഭവങ്ങളേ! നിങ്ങളിനിമേ-
ലനുവദിക്കില്ലാസ്വപ്നംരചിക്കാൻ!

മധുര ചിന്തകൾ ചാലിച്ച ചായം
വിധി മുഴുവനും തട്ടിക്കളഞ്ഞു.

സതതമെൻ മനം നോവിച്ചു മാത്രം
സഹകരിപ്പതുണ്ടിപ്പൊഴും കാലം!

വെറുതെയാണിപ്പരിഭവം-മേലിൽ
ശരി, യൊരിക്കലും ദുഃഖിച്ചിടാ ഞാൻ!

ഹതനെന്നിക്കതു സാധ്യമോ?-വീണ്ടു-

മിതജ്വലിതനതാ വിഴുന പുകൾ!

ഇവിടെ യെല്ലാ മിതട്ടാണ, കഷ്ട-
മെവിടെ, നിത്യതേ! നിൻ രത്നദീപം?

നിയതിയെങ്കാതിൽ മന്ത്രിപ്പു പേർത്തുഃ
"നിഖില,മയ്യോ,നിഴലുകൾ മാത്രം!!"

ഗീതിക 7

ഓർക്കുമ്പോഴേയ്ക്കും പുളകമുണ്ടാക്കുന്ന
പൂക്കാലമെന്നവിളിക്കിലോനിന്നെ ഞാൻ?

തുംഗാനദ്രതിയിൽമുക്കും മുരളികാ-
സംഗീതമെന്നവിളിക്കിലോനിന്നെ ഞാൻ?

മാനത്തു മൊട്ടിട്ടുനിന്നു ചിരിക്കുന്ന
മാരിവില്ലെന്നു വിളിക്കിലോനിന്നെ ഞാൻ?-

പോരവയെല്ലാമപൂർണ്ണങ്ങളെങ്ങുനിൻ
ചാരിമ,പാടി;ല്ലനപമയാണ നീ!

ഇത്രയ്യല്ലബ്ബോ നിനക്കസ്സഷമയി-
ലിത്തിരിപോലുമൊന്നാസ്വദിപ്പിക്കുവാൻ?

ലോഭമില്ലായ്മയാണംബപ്രകൃതി നി-
ന്നാഭയേകുന്നതിൽകാണിച്ചതേമാമലേ!

ഈലുബ്ബമുലമവളൊടും നീടുറ്റ
കാലത്തിനോടും കൃതഘ്നയാകൊല്ലനീ!! ...

ഗീതിക 8

പോയതാണിനിവിണ്ടുമെത്താത്തവിധംവിട്ടു-
പോയതാണാരമ്യമാമുന്മാദോജ്ജ്വലരംഗം!

എന്നെന്നമെൻകാൽച്ചോട്ടിലമർത്തിപ്പിടിക്കാമ-
തെന്ന വിശ്വാസമൂലം ഞാനഹങ്കരിച്ചല്ലോ!

വിമലേ! നീയെൻനേർക്കുകാട്ടിയ വിധേയത്വം
വിഗണിച്ചുഞാൻ വെറും ദാസ്യഭാവത്തെപ്പോലെ!

അധികാരത്താലന്നുകീഴടക്കിഞാൻ നിന്നെ
വിധിയോ തരം നോക്കിക്കാത്തുകാത്തിരിപ്പായി

ഇന്നിതാവിധിയുടെചവിട്ടേറ്റുടിയെറ്റി
മണ്ണിൽവീണടിഞ്ഞെന്റെജീവിതനിടയ്ക്കുന്നു.

നിർജ്ജിതനാണാർക്കുമെന്നുള്ളൊരെന്നൗദ്ധത്യത്തെ
മൽജീവരക്തത്തിനാൽ കങ്കമം ചാർത്തിപ്പു ഞാൻ!

കനിവിക്കണ്ണിരിനാലിനിയെന്നപരാധം
കഴിയുംനിനക്കെങ്കിൽകഴുകിക്കളഞ്ഞേയ്ക്കൂ!! ...

ശീതക 9

ജീവിതത്തിൻവനികയെപ്പുൽകി-
പ്പുവണിയിച്ചോളാണു നീ.

ഗാനരൂപിണി! മോഹിനി! മമ
പ്രാണരംപ്രാണനാണു നീ.

എന്നിട്ടീവിധമെന്തിനായ്സ്യയ-
മെന്നെവിട്ടുപിരിഞ്ഞു നീ?

ഉണ്ടെനിക്കു നീതന്നൊരാമലർ-

ചെണ്ടുകൾക്കൊക്കെയിപ്പൊഴും.

വാടിവാടിക്കരിഞ്ഞുവെങ്കിലും
വാസന നശിച്ചെങ്കിലും,

കാത്തുസൂക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടവയെല്ലാം
കാഞ്ചന നിധിപോലെ ഞാൻ!

പാരി,ലോമലേ, നിൻപ്രണയത്തിൻ
സ്മാരകമാണപ്പൂവുകൾ!! ...

ശീതക 10

അനുമതി മാത്രംതരികപോകവാ-
നനുപമേ! വേഗമിവനു നീ!

ഹരിതകാന്തികൾവിതറിവീശിയ
സുരഭിലസ്വപ്നവനികയിൽ

വിരഹഭീതി വിട്ടഴകിൽകൈകോർത്തു
വിഹരിച്ചില്ലേ നാം ചിരകാലം?

ഉലകിതിൽസ്വർഗ്ഗംവിരചിച്ചങ്ങനെ
പുളകംകൊണ്ടില്ലേചിരകാലം?

പലപോതും നമ്മൾ മുഴുകിമുങ്ങീലേ
പരമനിർവ്വാണലഹരിയിൽ?

ഹതവിധിമൂലമ്പിരികിലെന്തു?-നാം
കൃതകൃത്യന്മാരാണവനിയിൽ!

അതിനാ,ലോമലേ! തടയല്ലേ, തരി-
കനുമതി പോകാനിവനു നീ!

ശീതക 11

കമനീയതയാലൊരൽപനേരം
കവിതകാണിച്ചുനീയെന്റെ മുൻപിൽ!
ക്ഷണികമാണെങ്കിലെ നാനിമേഷം
പ്രണയപ്രഭാമയമായിരുന്നു.

അതിനുള്ളിലായിരം പൊൻകിനാക്കൾ
കതിർ വീശിവീശിത്തളിർത്തുനിന്നു.

ഉലകിനെപ്പാടേ മറക്കമാറൊ-
രലാലുപ്രശാന്തി ഞാനമ്മവച്ചു;

പരഗതം ജന്മങ്ങൾ കൊണ്ടുനേടും
പരമപുണ്യം ഞാനനുഭവിച്ചു.

ചരിതാർത്ഥതവന്നൊതുങ്ങി നിന്നെൻ
ചരണങ്ങൾ പുൽകിപ്പരിചരിച്ചു!

അനൂലനിമേഷമേ!ഹാ, നിനക്കൊ-
ന്നിനിയുമെൻചാരത്തു വനുകൂടേ? ...

ശീതക 12

കണ്ണുപോൽ കരൾക്കാമ്പും കവരാൻ കഴിയുന്ന
വെണ്ണിലാവെന്നോണമെൻ ജീവിതത്തിൽ നീയെത്തി.

തെല്ലിടയ്ക്കുള്ളിൽ കൊടുംതിമിരംനീങ്ങി, പ്രഭാ-
തല്ലജമൊന്നങ്ങല്ലാംകുളിർക്കൈക്കളിയാടി.

കണ്ടുഞാൻ ശരിയായിട്ടാവെളിച്ചത്തിൽ, തങ്ക-
ച്ചെണ്ടിടുന്തതംചെയ്യുമായിരമുൽക്കർഷങ്ങൾ!

അവയത്തപ്താശ്രമങ്ങളിറ്റിറ്റുവീഴുംകണ്ണാ-
ലവലോകനംചെയ്തു പൂജകാങ്കിതനായ് ഞാൻ!

ലജ്ജിക്കും നവോദയയെപ്പോലെയെൻ നേരേനോക്കാ-
തുജലാംഗിയാം ഭാഗ്യം നശുശീർഷമായ് നിൽപ്പൂ!

എന്റെകാൽപ്പെരുമാറ്റമെങ്ങാനും കേട്ടാൽപക്ഷേ
തന്റേടമറ്റാപ്പാവമങ്ങോടിക്കളഞ്ഞാലോ!

ദൂരത്തുനിന്നുംകൊണ്ടുനിന്റെ സൗന്ദര്യംകണ്ടു
ചാരിതാർത്ഥ്യത്തിൻ മണിവിണ ഞാൻ മീട്ടിക്കൊള്ളാം!! ...

ഗീതിക 13

ലോകമേ! വെറുംഭിക്ഷുവെപ്പോ,ലെന്നെ-
"പ്പോക,പോക,' യെന്നാട്ടിയോടിച്ചു നീ!

ഒന്നവിശ്രമിച്ചിടുവാൻകൂടിയും
തന്നതില്ലെന്നിങ്ങു നീ സമ്മതം.

ജീവിതത്തിന്തെരുവി, ലവശനാ-
യാവെയിലത്തലഞ്ഞുനടന്നു ഞാൻ!

അന്തിമാരണനായിരംരശ്മികൾ
ചിന്തിയെന്നത്തഴുകുന്നവേളയിൽ,

ചന്ദ്രലേഖകിളർന്നെന്റെമേനിയിൽ
ചന്ദനച്ചാറുപൂശുന്നവേളയിൽ,

നീ കുശലംതിരക്കിവരുന്നവോ
നീതിയില്ലാത്ത നിഷ്ഠരലോകമേ?

പോക,പോകെനിക്കാവശ്യമില്ല, നീ
യേകവാൻ നീട്ടുമിക്കീർത്തിച്ചുകൾ!

ശീതിക 14

സ്വർലോകഹർഷംനുകർന്നു നാം വാണൊരാ-
നല്ലകാലം, നീ മരണപോയോ, സഖീ?

രാവുമകലും കളിയും ചിരിയുമായ്
മേവിയതെല്ലാം മരണപോയോ, സഖീ?

ആവിർഭവിച്ചതൊട്ടുതുംതോന്നിയോ-
രാവസന്തം, നീ മരണപോയോ, സഖീ?

സല്ലീലമായിരം സ്വപ്നങ്ങൾ കണ്ടൊരാ-
സ്സല്ലാപരംഗം, മരണപോയോ, സഖീ?

അന്നെന്നൊടായിരം പ്രേമശപഥങ്ങൾ
ചൊന്നതെല്ലാം, നീ മരണപോയോ, സഖീ?

സ്വർഗ്ഗലോകത്തും സുലഭമല്ലാത്തൊരാ-
സ്വപ്നോത്സവം, നീ മരണപോയോ, സഖീ?

ഇല്ല, നീമായ്ക്കിലും മായുന്ന-
ത, ല്ലാലസൽച്ചിത്രമൊന്നുമൊരിക്കലും!! ...

ശീതിക 15

നമിച്ചുനിന്നെ ഞാൻ തിരിച്ചവേളയിൽ
വമിച്ച ലോകമൊരസൂയ തൻ വിഷം.

പതിച്ചുമേൽക്കുമേലുയർന്നെരിഞ്ഞിട്ടു-
മതിൻ ചിതയിലെൻ ശിഥില ശാന്തികൾ!

അവ തൻജീർണ്ണിച്ച ശവത്തറയിന്മേ-
ലവഗണിതനായിരിക്കയാണു ഞാൻ!

കടന്നുപോകുന്നു ദിനങ്ങളോരോന്നെൻ
പടിക്കൽക്കൂടിയൊരലസഭാവത്തിൽ.

കരുണയില്ലവയ്ക്കുന്നിടമനൽകവാ-
നൊരു സമാധാനകണികയെങ്കിലും.

പലപലജോലിത്തിരക്കുകൾമൂലം
പരതന്ത്രന്മാരുമിവന്റെ കൂട്ടുകാർ!

വിഷാദമഗ്നമാം വിജനതമാത്രം
വിലാപപൂർണ്ണമാം വിവശതമാത്രം!!

ശീതക 16

സന്തതമീവിധമെൻ മനമോരോരോ
സന്തപ്ത ചിന്തയിൽ നീറിനീറി,

മന്നിന്റെ നിർദ്ദയഭാവംകണ്ടെപ്പൊഴും
കണ്ണിണപേർത്തും നിറഞ്ഞൊഴുകി,

പാഴിലീ നശ്വര നാടകശാലയിൽ
ഞാനുമെൻ രംഗമഭിനയിപ്പൂ!

ഒന്നല്ല, രണ്ടല്ല കാണികളായിരം
മൂന്നിലുണ്ടെന്നത്തുറിച്ചുനോക്കാൻ.

ഇല്ലെന്നിക്കൊട്ടുമടിയനയപാടവ-
മില്ലൊരുലേശവും ഗാനഭാഗ്യം

നിസ്തുലകാഞ്ചനകല്ലോലിതോജ്വല
വസ്തുവിഭൂഷിതഗാന്ത്രനല്ല!

ഇമ്മട്ടിലാണെങ്കിൽ ഞാനെന്റെഭാഗംപി-
ന്നെങ്ങിനെയാനുകഴിച്ചുകൂട്ടും?

ഗീതിക 17

അനുപദം മണിനൂപുരശിഞ്ജിത-
മനഗമിക്കുമാറാടിക്കഴങ്ങിത്തീരും,

ക്ഷണികമാമൊരു നിർവൃതിതൻ കളിർ
ത്തണലിലെന്നെ തലോടിയുറക്കുവാൻ

അലസ, മേകയാ, യെങ്ങുപോകുന്നു നീ-
യലഘുസൗന്ദര്യസാരസർവ്വസ്വമേ?-

പ്രണയലോലയായ് സ്വർഗ്ഗലോകത്തുനി-
ന്നണയുമതുതസ്വപ്നമല്ലല്ലീ നീ?

അനൂലമാമിപ്രപഞ്ചമതേപടി-
ക്കരഞ്ഞൊടിക്കളളിലെന്നിലടക്കുവാൻ,

കഴിവെഴുമാറൊളിഞ്ഞുകിടപ്പതാ-
ക്കടമിഴിക്കോണിലേതു ശാകന്തളും?

ഏദയ പൂർവ്വകം പ്രാർത്ഥിപ്പു ഞാൻ, നിന
ക്കതുലസൗഭാഗ്യദിവ്യാനുഭൂതികൾ!!

ഗീതിക 18

ചിന്തകൾ സൗരഭമെമ്പാടും വീശിയോ-
രന്തരീക്ഷത്തിങ്കലങ്ങുമിങ്ങും

പാടിപ്പറക്കുകെൻ ചിത്ത വിഹംഗമേ!
പാടിപ്പറക്ക, നീ, വീതശങ്കം!

കാർമ്മുകിലോരോന്നൊഴിഞ്ഞൊഴിഞ്ഞുജ്വല
വാർമതിലേഖ കിളർന്നുപൊങ്ങി

ശാന്തി,പരിപൂർണ്ണശാന്തി, നിരൂപമാം
കാന്തിപ്രസരം പരക്കെ വീശി.

പൊൻ ചിറകേവമൊതുക്കിയിരുന്നിനി-
സ്സന്തപിച്ചൊട്ടും നീ കേണിടേണ്ട.

പാടിപ്പറക്കുകെൻ ചിത്തവിഹംഗമേ!
പാടിപ്പറക്ക നീ, നിർവിശങ്കം!

നിർശ്ശളിച്ചീടട്ടേ, നിന്നിൽനിന്നായിരം
നിസ്തൂലരാഗത്തിൻ ഗാനപൂരം!!

ഗീതിക 19

മരണമെത്തിയലങ്കരിക്കട്ടെയെൻ
മഹിതശോഭമാം കല്ല്യാണമണ്ഡപം!

വരസമാഗമം കാത്തുകാത്തക്ഷമം
വരണമാലയുമേന്തി വാഴുന്നു ഞാൻ.

കലിതകൗതുകം ഞങ്ങൾ പരസ്സരം
കരപ്പടംകോർത്തുനിൽക്കുമാരംഗവും;

അമിതരാഗമാർന്നന്യോന്യവിക്ഷണ-
മനുഭവിക്കുമാനന്ദശാന്തിയും,

ഉടലെടുക്കമാറുണ്ടുപലപ്പൊഴു-
മുലകിൽ മാമക സങ്കൽപവേദിയിൽ!

ഉണരുമാദരാൽ ഞങ്ങൾതൻ ശാശ്വത-
പ്രണയസാന്ദ്രപ്രഭാതാഗമത്തിൽ ഞാൻ!

ഇരുളിൽ നിന്നിതാമുക്തയാ, യുജ്ജ്വല
കിരണധാരയിൽ മുങ്ങുകയായി ഞാൻ!!



പ്രസാധകർ

അല്ലിളക്തം

